

Уран зохиолгой жүрдэһэн

К. ИЛЫН

Эжыдээ

Наадагай, хүхюүтэй байхадаа
Эхэмни, түрэл эхэмни, шамдаа Энэ байдалыг
Энгэн заяалхандаш баяртай!
Дуунайнгаа дээжые Дууһынь партидаа барихадаа,
Хизар оронтоёо Хуби заяагаа хубаалдахадаа,
Хүсэ шадалаа Хамтын хэрэгтэ зориулхандаа,
Эхэмни, түрэл эхэмни, шамдаа Энэ байдалда Имээр юрөөһэндэш баяртай!

С. АНГАБАЕВ

Далайн эрьёын түүдэгүүд

Дуратай басагам яахадаа Хүрээжэ ердэггүй нэм.
Таабари, үльгэрөө түүдэгүүдн Таалсажа байгаа нэн Байгалгаяа. Тинхэдэнь гансаараа нэмээхэн Түби дэлхэйтээ хөөрлөөдө нэм.
Туглын, туглын тэнгэрэ Түхүн байһан түүдэгүүд Тинхэдэ иннагтам юрэдөө Тэмдэг үгэхөө яалай.
Тинхэдэ басаганайм ерээ һаа, Түби дэлхэй тэаалан, Түүдэг шэнгээр уняартаһаар Тэнгэрээ ээзлэн дэгдэхэ һэн.
Ой тайгымни шууян соо Оогололсожо байдаг, Ойн гүнээгэ бодолдол адляар, Ошотогоор ялардаг.
Далайн эрьёын түүдэгүүд Улайн, улабхин байхадаа, Улаан зүрхэнһөөм гараһан Урин ульһандаа үзэгдөө һэн.
Хаанашье, хээээшье хамаагүй Хаагууршье харгылан ябахадан, Хойноһоом холдол дабтаа гү Далайн эрьёын түүдэгүүд.
Ухаан бодолойм бадарһандли Уняартан байһан түүдэгүүд Улаан зүрхэнһөөм гарангүй Улаан удаан дүрэдэг.
Эндэ үбгэ эсэгэнэрнай Эсэн сусан унтадаг һэн. Эдир зулгын наһандаа Эндэ удаан уйдагаа һэн.

Ч. НАМЖИЛОВ

Далитай үхибүүд

Доошоо буунабди. Сагай ошохо түргэн лэ Санын хурданда.
Дали жэгүүр ургаг лэ Дары билдэндэ. Одо мүшэдтэ хүрэтэр Олоороо зорихобди... Даб дээрээ билдээр Добы руу холжорнобди.
Үнэн нүхэдтөө, иннаг гансадаа Үнэтэй бэлэг барижа байхадаа, «Уһан дээгүүр үрмэ хүшөөнэш», Урматай гоёор хэлээжэ юрөөнэш.
Хариһан хойнонь нэмээхэн зоосоого Харин тэрэнһын сэнгье болоо һаа, Харуу хүниие холуур бү бэлдэрэ, Хара муухайса баригданаһаа мэдэрэ.

А. Н. Островскийн түрэнһэнөө хойшо 135 жэл үнгэрбэ

Ородой гайхамшаг бэлигтэй драматург А. Н. Островскийн уран хурса зохёолнууд аараа дэлхэй дээрэ мэдээжэ болонхой. Тэрэ сагайнгаа баял, ноёд, элдэб түшэмэд, наймаашадые шог үгөөрөө шобто хадхан наада бариһан, ажабайдалые үнэн зүбөөр харууһан, арад зонингоо талые баримталан бэшэһэн зохёолнуудын мүнөө хүрэтэр сценэ дээгүүр табигдаһаар, хүнэй сэдхэл күдэлгэһөөр.

Манай Бурят-Монголой драмын театр А. Н. Островскийн зохёолоор «Василиса Мелентьева» гэгэн жүжэг найруулан табижа, ажалшадые хонирхуулдаг, баясуулдаг байна. Мүн «Залинта аадар» гэжэ зохёолын бурят хэлэн дээрэ оршуулагданхай, театрын сценэ дээрэ табигдадаг. Агууһа драматургын түрэнһөө 135 жэл үнгэрһэнэй дашарамда, Бурят-Монголой орд драмын театр «Последняя жертва» гэжэ зохёолынь сценэ дээрэ жүжэглэн харуулханы. А. Н. Островскийн зохёолнууд соогоо арад зондо эхээр дурладаг, тэдэнэй эрхэ сүлөөгэй мандахые харадаг, мэдэдэг, бэлиг шадабариниё магтан дууладаг байһандаа хэтын хэтэдэ мартагдахагүй!

Тайжын хүбүүн, пэрээнэй хургагша хоёр тухай

(Хүмүүжүүлэгшэдэ, багшада хамаатай үльгэр)

Нэгэ баян тайжа хүбүүгээ дээдэ хай айлдахые хүсэнбэ, соносыг: эргээр хүмүүжүүлэхэ гээд хургагшада даалаба. Тэрэн тайжын хүбүүгээ хэдэн жэл соо элдэб эрдэм ухаанда, уран һайханда хургагша дүүргэһэнэй үдэе, нээгээ — бороотой үдэр хургагшала мориндо хуулгаад, өөрөө ябагалба. Городой заханда гарамсаара тайжын хүбүүе моринһоон буулгаад, хургагша өөрөө мордон дабиабта. Тайжын хүбүүн нилээд удаан шалбар шалбааг соогуур махажа эсэшоод, хүлөө шэрэн һалиржа ябаба.
Хургагша эрьёжэ ердэ моринһоо буужа, тайжын хүбүүе мордохогооо һэн гэдэг. Багша шаби хоёр ордондоо дүтэлжэ эрбэ. Тайжын хүбүүн эсэгээ хараһаар: «Хургагша намайе зобоогоо, тулгаагаа гэжэ байжа гомодобо, гэжшээ ха. Тайжа уураа хүрөөд, хургагшые саазалха гэжэ шийдхэнэ юм гэхэ. Хүнөөр дамжуулан тайжада хургагша захуулба: «Би бурууб, зэмтэйб. Тээд, эгэээн дүршэ танда нэгэ шухаг юумэн тугай айлдахые хүсэнбэ, соносыг: Намай саазалха гэбэл, хожом саазалыг» — гэбэ.
Тайжын дуудалгаар хургагша хүрээжэ эрээд, шижээжэ тайлбарилан харуусаба: «Би, танай богоол, юундэ тишээ биб гэхэдэ, хургагшани баян тайжын хүбүүн ха юм баа. Шабар шалбааг соогуур ябаханда хүндэ, зоболонтой юм гэжэ мэдэдэг болохо ёһотой; өөрынгөө харьяата тарлаһанай гишүүдэл тушаа баһал наһаагаа зобохо тухайда һайн мэдэхэ эргээтэй.
Энэ мэтэн ушар удхые хургагшада ойлуулха гэжэ хургагшын нангин үлгэе болоно. Тийшын тула, хубуегнай ябагаар ябуулаа һэн. Хүн зоной ажабайдалтай ондоо аргаар хайһан гэжэ танилсуулаха һэн биб?»
Тийшээжэ нэгэ тайжые юрын хургагша торгоһон юм гэлсэдэг.
(Эндэхэй үльгэрые Д. АВАШЕЕВ буряадшалан найруулба).

Ехэрхүү һайзагай хүн

Нэгэ хүниие дээдэ тушаалада томилбо. Тэрэниие һайн хүрэнһын дуулаад, баяр хүргэхэ гэжэ гэртэнэ эрбэ ха. Тээд дээдэ тушалтай болоһон түшэмэл хүрөөг таяагүй хэбэр үзүүлээд, асууба: «Ши хэн гэжшэби, ямар хэрэгтэй эрбэби?» Тэрэ бараһаниһын абаһаар мэдэн түшүүридхэн аад, байтараа оромо олоод: «Нээрээ гү, ши намай таяагүй гүш? Би болбол шини анханай хүнэр һэн шууб. Шамайе һохор болоо гэжэ дуулаад, орожо үзөөд, хөөрлөөд гараха юм гү гээд орожо эрээ һэм» — гэбэ.
(Эндэхэй онтохоние Д. АВАШЕЕВ буряадшалан найруулба).

ОЛЗО ХҮВҮҮН

Онтохон

Олоо хүбүүгээ эдэ хоолһоо илгэжа, газашалжа эхилбэ ха. Арба хүрэнһэн басагаа гоё хубсаһаар хубсалуулаад, Олоо хүбүүндэ онгирхой муухан хубсаһа үмдэхөөгөөд, эдэ хоолой үлөөдхэ дутаадаһа үгэдэг болобо ха. Нэгэтэ үбгэ һамган хоёр тахяадаа нугаһанай үндэгүүдые даруулба. Хорн гарамгай хоноод, долоон дальбараа үндэгэнһингөө хальһа хаха түрээд, гарашаба ха.
Тахяа тэдэ дальбараануудаа дахуулаад ябажа ябаһаар, гол мүрэнэй эрьдэ тулажа эрбэ. Дальбараануудын уһа харамсаараа гэнтэ уһа руу харайлдан ороод, тамаржа ябаһанан гэхэ.
Тахяа ухаа мэдээ, дуу шуу алдан, дэляа барбайлгаад, мүрэнэй эрьдэ дээгүүр гүйжэ байба.
Энэ үдэ үбгэн тэрэ шадар ябажа ябаһаар, уһанда дуттаһан байһан тахяагаа хараад, «Наһаа болохо энэ шубуун амитанай үрне илгангүй, өөрын шэнгээр эмээхээр дэг байхадань, би юун гэжшэби!» Юундэ Олоо хүбүүгээ газашалба биб?» гэжэ ой ухаандаа бүхэ сэхэ һанажа, тэрэнһээ хойшо Олоо хүбүүгээ өөрыншгөөр хүмүүжүүлһэн, хүл дээрэнһе гарганан юм гэлсэгшэ.
А. Тороев.

Харгыда

Урал утаа баянхай Урагшаа паровоз жүдхэнэ. Шанхинүүр рельсэ даханхай Шэрэм мөөринүүд түернэ.
Тоннель, хүүргэ, тосхонууд Тэнгэрини хаа руу шэдүүлнэ. Ногоон ногоон вагонууд Могойлод хотирон тэгүүлнэ.
Семафор гараа харбайгаад, Станци тэгһэнэ амаршална. Паровоз эсэһэндэл хуугайлаад, Тогтожо амараад, саашална.
Сэлэстэй сонхын дэргэдэ Сэлгээ һэбшээн һэрюухэн. Һагсагар хубсаһанай хүндэ һажана байгаали дүмүүхэн.

Сэсэгтэ нуга халюурна. Сагахан хуһад тэрэгүүр. Наран хурдаар тамарна. Номгон мүрэн дээхэнүүр.
Мөөринүүд сүүдхэ бүхэндэ Мянгад модо хэмжэнэ. Тэндэ Байгалай эрьдэ Түрэл нотаг дүтэлнэ.
Сэжээдэ күндэ түшэгэнэбш. Сэхынь хэлбш, зүрхэмни? Халуун уулзалга зүгнэбэ гүш? Хүлээнэл колхоздоо иннаги.
Урал утаа баянхай Урагшаа паровоз хиндэнэ. Мөөринүүдэй түрээндэ яаралтай Бодолуудни шамдаа ниидэнэ.

Ториин дуунууд

«Беларусь» тракторын шадалые Боорингоо полидо мэдэбэб, Баталсан ганса илдамгаа Бултанайнгаа дунда мэдэбэб.
«АТЗ»-шые тракторын хусые Арынгаа полидо мэдэбэб. Хөөрлөөд, уулзаад тараха зуурам «Ханилшоо, уелшоо!» гэдэг зантай.
Хабтагай цагаан Бургалтайнгаа Хусатай, яргайтайнь мэдэгшэлби. Колхозой олон басагадуудаас Ханилсан гансаа мэдэгшэлби.
Үргэн цагаан Бургалтайнгаа Үбэстэй, ногоотойнь мэдэгшэлби, Уетэн олон басагадуудаас Инагхан гансаа мэдэгшэлби.
Улаан наранай оромсоор «Үдэшэ бололой!» — гэдэг зантай.

Уулзаад, хөөрлөөд тараха зуурам «Уелшоо, ханилшоо!» — гэдэг зантай.
Халуун наранай оромсоор «Сүни бололой!» гэдэг зантай.
Хөөрлөөд, уулзаад тараха зуурам «Ханилшоо, уелшоо!» гэдэг зантай.
Хойгуураа харгымнай холо бэшэ, Хотогорхон шоссейтэй болоо юм байна.
Ханилсан гансамни холо бэшэ, Колхозын центртэ байгаа юм байна.
Урдуураа харгымнай холо бэшэ, Утахан шоссейтэй болоо юм байна. Ушарааша гансамни холо бэшэ, «Улаан-Бургалтайдаа» байгаа юм байна.

Хабатай һайхан Хабарай сагта, Нарихан голой Налуухан эрьдэ Унгын сэгсэй Унэр анхилна. Һэбшээн Һэбюурээ Нэмээхэн Һэбннэ. Нэмжэн үлленэй Һинргэ соогуур Наартай зохидоор Наран энээнэ.

Колоһоо ерэнэн Колхозой зүгыхэн Дура татамаар Дуугаа дуулан, Сагаахан, хүхэһэн, Ягаахан, шарахан Сэсэгүүд соогуур Сэнган ябана. Шэнэхэн сэгсэй Шэмынь шэмэжэ, Сумаахан соогоо Судайтар суглуулна.

Дуугайхан һуужа Дууһынь дуулаад, «Ямархан шадалтай аад, Ябхаганан, добжогонон, Ингэрээ годоорон Элдэбэ гаранаш? Үргөө булюудэн Үрэгшээн байнаш? Шамайе байжа Шалгаад үзэхэм!» — Гэжэ һанаба, Ингэжэ хэлэбэ: — Амитад сооһоо Адагайнь адаг, Хоротой, хомхой, Хобдог, хэнтэг, Хара һанаатай Хараалша шинни Хабһанай забһараар Хадхажархихамни! — Гэнэн бээрээ Гэнтэ хүдэлэн, Дэляа үргэн Даб гэшэбэ.

Сошоһон Таршаа Собхорон хүрэхэдөө Уһанай тэгэндэ Урбалдан унаад,

Нямня дээрэ Илалдан, бүхын, Шэмынь бэдэрэн, Шэншэлэн һуутарнь,
Һаргама ногоохон Һайхан наһаһа Хайра гамгүй Хазан, түнхин, Эдижэ һууһан Эрээн Таршаа Хажууһаан Зүгыдэ Халдан оробо, Хажараар хараан, Хашхаран байба:

— Түрээжэ, үдэжэ, Түргэн олошороод, Хибэжэ, хазажа, Хирбэжэ, мэрэжэ, Эдижэ дууһаха Энэ ногоон соом Ээрхэн ябаха Эрхэгүйш, зайгуул! Энэ гэлһээр Эндэһээ тонил! Яһан шэнги Яһан дободо Адуу малые, Амтан зоние Зобоохо гэгһэн Зорилгоо дүүргэхэм! Энэ дары Эидэһээ арил! Тэсэмгэй, даруу Тэжээмэл Зүгы

Урадхалда абтан, Урдан ошобо, Хойшолоһонгүйгөөр Хосорон хосорбо.
Зүрхэтэй, зоригтой Зүгыхэн һанаба: «Хэлэхые хэлэбэшье Хээээ хосорхоо Мэдэхгүй аад, Һүрэхые Һүрэбэшье Һүрнэлдэгэ унахаа Мэдэхгүй аад, Дэмэ ехээр Дээрлэхэ гэшэ Дэншые тэнэг Хэрэг байна даа!»

Арюун ябадалтай, Ажалша алдартай, Алагхан Зүгыхэн Олзынгоо ехэдэ Омогорхон, баясан, «Һайхан юумэн Һалбаран мандаг, Һаараг юумэн Һарнин һалаг!» Гэжэ дуулаһаар Гэртээ бусалай.
Ш. Нимбуевай, шүлэг, Д. Дамбаевай зурагууд.

